

לבני ה-70 באהבה

ימי הולדת

6.6 תמר המאירי

אילה שור

נידית אלמן

טל סמברג (נכד)

8.6 קלייר אפשטיין (נכדה)

סיון בדק (נכדה אב)

10.6 לז גרשמן

גלעד מסר

11.6 תמנה שוער

ציון דוארי

גדעון ביוטו

12.6 לוי גניסלב

אידו סלע

אור דוארי (נכד)

ימי נישואין

7.6 זיוה ויוסי מלינה

8.6 הילדה והרי בדק

9.6 אורנה ודוד מימרן

12.6 טוטסי וג'קי עמר

גב' פאני נורטון ובני משפחתה
מודים לכל החברים ולועדת הורים
על החגיגה ועל המתנות היפות והמדגשות,
ליום-הולדתה.

תודה מקרב-לב!

מה נשמע?

* שמחנו לראות את אושרם של פרנקי ופיל, כאשר חגגו את "איחוד המשפחה" לפני שבוע. יונית הגיעה עם הבת מדרום-אפריקה, אברי מלוס-אנג'לס, יניב ומשפחתו ממקווה ישראל ולירון מ...הגושרים. ברוכים הבאים וכן יירבו!

* אז זהו זה - הורדנו את מד-הגשם מן הלוח, אך לא לפני שנחשם עוד מילימטר ב-31 במאי! הס"ה, בסיכום, לעונת הגשם 1992-93 עומד על 651.3 מ"מ. ושוב בענין הטוטו - הזוכה העכשווי נידח 650 מ"מ ורשם בשם פיליפ, החברה אומרים לי שזה קוד לעופר ניצן. האמנם, עופר?

* לרגל חופשת חג-הקורבן, כאן 7 משפחות מן הכפר טירה להתארח במלוננו למספר ימים.

* כמו-כן אירחנו את אמה של דבי (אולפן "אורן"), הגב' אדווינה קרי, שהיתה שרת - או סגנית-שרת-הבדיאות בממשלת אנגליה. בזמנה גרמה לסערת רוחות עקב גילוייה בקשר לחידק הסלמונלה בשוק הביצים. כעת היא מתכוונת לרוץ לפדלמנט האירופי.

* מה היינו עושים, לו כפר-הנשיא היה מתיישב במקום בו חברת ארקיע לא היתה מגיעה? מתכבד שמדי בוקר וערב, מספר לא מבוטל של חברים, טס לתל-אביב ואפילו לירושלים. נהנים מן הנוחיות והמהירות. האם המוסדות שקלו אפשרות של כלי טייס "משלנו" - דוגמת קב' יוטבתה?

* אולפן "אורן" הסתיים בתערוכה מסודתית וקבלת שבת-ארוחת מנחה למשפחות המאמצות. החלק ה"רוסי" של האולפן ממשיך עוד כמה שבועות. רק בספטמבר יפתח האולפן הבא.

* אבל אל דאגה - יש צעירים חדשים אשר יזדקקו לאימוץ חם אצל המשפחות שלנו. בעוד שבועיים יגיע לכפר-הנשיא KIBBUTZ SAFARI SUMMER '93 PROGRAMME - (איזה שם מבטיח), שאריה וולפין קורא בקיצור "קייטנת אורן". המשתתפים הם כ-23 סטודנטים בני 20+ מארה"ב, "על דמה", שישארו אצלנו שלושה שבועות. בניגוד לשנה שעברה, כאשר רוב התכנית התרכזת במשק, הפעם אריה מתחלק באחריות עם התק"מ. והסמינרים, הרצאות, טיולים וכו', מתפזרים על כל הארץ.

* מטי דיבון חזרה - שוב - מן הניכר ואנו מבכרים את חזרתה הביתה. היא מספרת ששולי כדגע בניו-זילנד ואולי-אולי תיסע לבקר אותה שם בסוף השנה.

*
ראיתם כמה יפה הקיבוץ שלנו בימים אלה?
ביקרתם ביום חם בבריכה הנהדרת שלנו?
הסתכלתם לפנות ערב בילדים הרבים שמשתוללים על הדשא?
שמתם לב כמה בחורות בהריון - מספר שיא אם איני טועה?
אז, אנא תשכחו מן הצרות ותיהנו מן הקיץ!

שבת-שלוש

אלזה

קונצרט מנחה

באולם "ידו" • בשבת 5.6 • 18:30 - 17:30
בהשתתפות שתי מקהלות:

מקהלת הגליל העליון

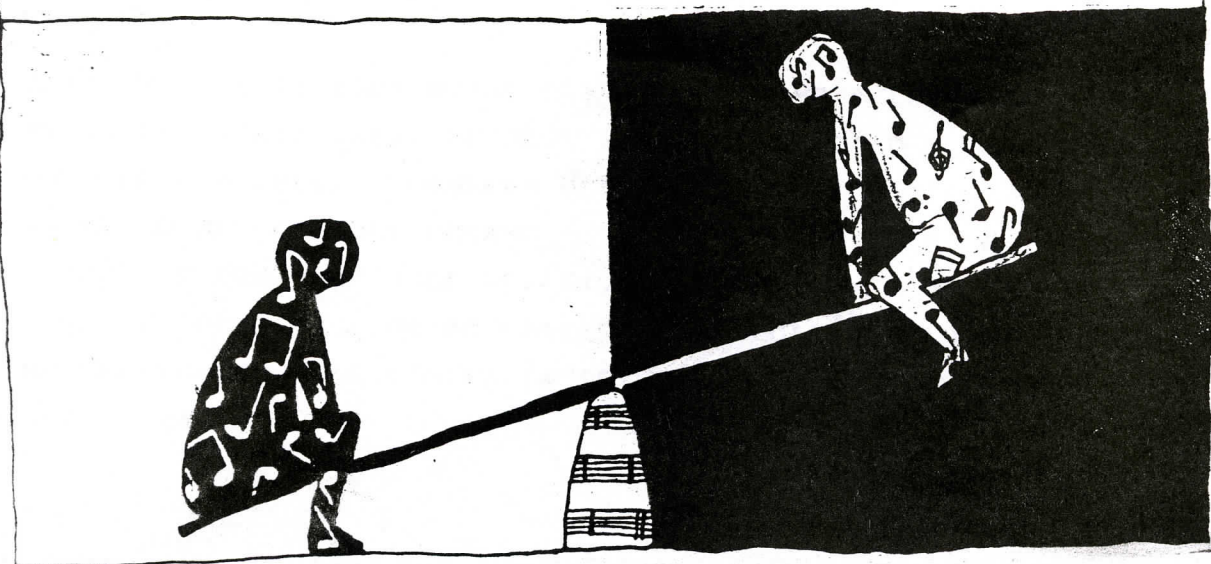
עני מזמורי תהילים (רוסי)
פסוקים משיר השירים (פלסטרינה)
מזמור תהילים י"ט (שיץ)
מוטט מספר 2 לשתי מקהלות (באך)
המנצח: דרין זרחי

מקהלת טבעון

על נהרות בבל (רוסי)
מיסה ברויס (לויט)
שירי רנפאנס
שירי עם אמריקאים
שירי עם ישראלים

הקהל מוזמן ליופי של קונצרט

ילדים קטנים באיווי הוריהם.

חיוני של איכז-נלק

...פעם בחודש לערך מתכנסת מועצת המנהלים של המפעל. יוסי מציג לפנינו את מבנה התפקידים במפעל, ורואים שהכפופים לו ישירות - כמנכ"ל - 15 בעלי תפקיד. מצב כזה מאוד לא רצוי, ואין פלא שמדי פעם הבחור מרגיש קצת לחוץ. יוסי מצביע על השינויים הדרושים, אשר יגרמו לכך שרק 5-6 בעלי תפקידים יהיו בקשר ישיר איתו. אנו מציעים כמה שינויים קלים ואז מאשרים את השינויים. עכשיו עלינו למצוא את בעלי התפקידים החסרים לפי המבנה החדש.

...נכנסתי לשטחים שלנו בחולה, לראות מה שלומם של החמניות והבוטנים. גידולי החורף כבר נקצרו, ולפי חישוביו של אסף סולומון, רכז הענף, קיבלנו תרומה ב' של 100,000 ש"ח במקום 63,000 ש"ח שהיו בתוכנית. השטחים מיועדים לתירס או לשעועית, אבל שוקלים להכניס עוד גידול באמצע - סתריה. אני מתרשם מאוד מיוזמות הצוות להוציא את המקסימום, כאשר השנה אין לנו מגבלה של מים בחולה. החמניות נראות לי פחות מפותחות מלפני שנה, אבל אז קיבלנו את התוצאות הטובות ביותר מכולם בעמק החולה. הבוטנים מתחילים לפרוח, אבל מה יהיה עם המחיר? אסף יודע לספר לי שבסין היבול נכשל, ומצפים למחירים טובים באירופה....

...פעם חבר קיבוץ היה קם מוקדם בבוקר, לובש את בגדי הקודש, הכל מבד כחול, וכאשר חזר הביתה לקראת ערב, הרגיש שהרוויח טוב את לחמו. היום, לצערי, זה לא כך, כי ישנה יותר מדי תוצרת בעולם, ואם רוצים למכור בכלל, ובמחירים טובים, חייבים לדאוג לפרסום ולהשקיע בשווק. הנקודה הזאת בלטה בישיבת הנהלת המפעלונים הבוקר.

קודם בויילג' - עבדו במשך שלושה חודשים להפוך את מבנה המתפרה לחנות החדשה שלנו. מרקי תכנן סגנון של אנגליה של ימי הביניים - הנגרים הצמידו לוחות עץ - חלונות נצבעו - חשמלאים תרמו את חלקם, והצימוק - הנרי בן יהודה התקין גג של קש מעל הכניסה. התוצאה - תאווה לעיניים. יופי של של רעיון וביצוע. ומאז כל פעם שאני עובר על ידו, נכנס לראות איך מגיבים, וכל פעם החנות ריקה! כי הקדשנו כל תשומת לבנו ליצירה, כקיבוצניקים טובים, והזנחנו לגמרי את הפרסום. מחליטים בישיבה לגייס את אבי לתכנן ולבצע פרסום מיד ללחנות.

מקרה שני באותה ישיבה: רוי מסביר שבענף של צמחי מרפא מקובל מאוד למצוא לקוחות-ספקים דרך התערוכות הבינלאומיות - כי זוהי הזדמנות טובה להכניס לראות איזו סחורה נמצאת, ומאין. ישנה תערוכה גדולה מאוד בסיאטל, ארה"ב, באוגוסט, וזאת נראית לו הזדמנות טובה להציג את הצמחים שלנו, וללמוד ממקור ראשון על השוק של היום. ואז מתפתח דיון סוער - ולא כל כך "עסקי" אלא מושפע על ידי הידיעה "שיש הרבה חברים אשר מתנגדים ליציאתו של רוי לתערוכה". כך אפשר לנהל עסק - ולצפות להגיע לתוצאות טובות, כאשר המתחרים משקיעים מעל ומעבר בפרסום ובשיווק? אולי כדאי קודם לגדל, ואז לשווק - שואל חבר ההנהלה? רוי מסביר שבעצם כדאי לשווק לפני הגידול - כי רק כך נידע מה לגדל בשביל הלקוחות. נזכרתי בשיחה עם רכז החקלאות בתק"ם, כאשר סיפר לי על מספר קיבוצים בדרום, אשר לפני 15 שנים גידלו צמחי מרפא, השיגו יבולים סבירים, ואז לא מצאו מספיק קונים, ועזבו את הענף. אין מנוס, כאשר פועלים בעולם כל כך תחרותי, חייבים להשקיע בפרסום ובשיווק - ולא חשוב אם זה לטעמנו או לא לטעמנו.

...שבת, וברור שאני מבלה זמן לא מבוטל בבוהורים! פתאום ג'קי ניגש אלי: "קולין, קרה נס. החנות היתה מלאה כל הבוקר! אבי ניגש לצומת עמיעד, חילק 'פליידים' עם הנחה של 10%, ומאז...זרם בלתי פוסק. מכרנו כבר מעל 2,000 ש"ח. קולין, אתה חייב להבין. בלי פרסום ושיווק, זה לא יילך!" ק ו ל י ן

יש לנו מסיבה הערב -

כדי לשמוח עם כל החברים/ות החוגגים

את יום הולדתם ה-70 במשך שנת 1993.

ואלה הם:

גרשי	מופתי
בטי ע'	פנינה
רודה	מאיר
רינה כ'	

נשמח אם תצטרפו לשמחה.

בחדר-האכל

בשעה 21:30.

הצוות: פט, הלין, פול ג'

70

70

70

70

עם ישראל בגביבה יפה

לפני המהפכה התעשיתית היתה פסולת. אבל כמעט ולא היה בזבז. נושא המחזור, שהיום מדברים עליו כהמצאה חדשה, היה אז דבר מובן מאליו. שיירי אוכל הלכו לבהמות, שיירי ברזל העברו לנפח לעיבוד מחודש והפלאסטיק - אז הפלאסטיק עוד לא היה קיים.

ככל שגדלו הערים בעקבות התיעוש, וככל שכלכלת השפע התפתחה, גדל גם הבזבז, וסילוק הפסולת הפכה לבעיה מספר אחת בערים הגדולות. לא רק לבעיה אלא לסעיף הוצאות נכבד ביותר. באו סטטיסטיקאים וחישבו את המצב הכלכלי של עיר לפי כמות האשפה שתושביה 'מייצרים' מדי יום. השיא מגיע לכ-3.5 ק"ג לנפש - וכאשר מכפילים את המספר הזה בכמה מליוני תושבים.....

הכל טוב ויפה. מפנים את הכמות הזאת מן העיר - אבל לאן? בהתחלה הסתפקו בקבורת האשפה באזורים פחות או יותר מרוחקים, או סתם שרפו אותה. (מזכיר לכם איזשהו מקום בארץ?) יותר מאוחר הקימו מפעלים שאמנם שורפות אבל מפיקות מהשריפה אנרגיה, שנמכרת במחיר טוב. אלפי מפעלים כאלה עובדים היום בעולם ברווחיות טובה. אך יש בעיות. ברוב המדינות יש פיקוח בדמות שונות על טיב פליטת העשן, תוך בדיקות כימיות קפדניות. ואז עוד נשאר האפר. הדרי אפר החלו מצטברים על יד המשרפות, והתגלה שאפר זה מכיל רעלים המתחלחלים אל האדמה ואל מקורות המים.

רק אז חזרו וחשבו על המחזור. מלכתחילה היה קושי רב במיון האשפה לסוגי החומרים הרבים, ולבסוף החליטו שניתן לפתור בעיה זו רק על ידי מיון במקור. פרוש הדבר שכל צרכן צריך להחזיק אצלו מספר מיכלים, שלתוכם ימיין כל פסולת לפי סוגה: זכוכית, נייר, פלאסטיקים למיניהם, שיירי מזון ומתכות. כל אלה יש למיין מראש, ולא לערבב. חזון אחרית הימים...

ו מה אצלנו?

עקרונית חסרה בארץ התשתית לניצול חומרים ממוחזרים. גם אין תמריצים כלכליים לעודד כל מהלך כיוון זה. קיימים רק שניים-שלושה מפעלים שעוסקים בזה. אבל גם הציבור, שעדיין מלכלך בצדי הדרכים ובכל מסלול טיול-טבע, גם הוא עוד איננו מוכן לפעול בדרך נאה.

...כולל הציבור הקיבוצי שלנו. למרות פניות החוזרות, חברים רבים עדיין זורקים קרטונים, שהם כן מיועדים למחזור, על יד פחי האשפה. בקבוקי בירה ריקים, שיש עליהם פקדון, מושלכים לכל עבר. נעליים ישנות וקרועות נעזבים לא כתוך פחי האשפה, וכו' וכו'. נכון להיום, הגליל העליון הוא יעיל אבל פרימיטיבי. הכל נקבר כאתר "תאנים" בתוך ואדי ביער חצוד, שמימיו נשפכים בחורף אל הכנרת. זה אמור להשתנות, אבל רק עם כל הציבור יענה לקריאה למיין את הפסולת במהרה, ברגע שיהיה מה לעשות בפסולת, שהיא גם חומר גלם.

עד כה הסעם - טו מ י

היה ימים

לפני חמישים שנה כמעט - בשישה ביוני 1944 לשם
דיוק - פלשו בעלות הברית האטלנטית אל יבשת
אירופה, וכך קבעו את גורלו של השלטון הנאצי.
בהדפתקאה זו השתתף, כך מסתבר, מאיד שלנו (אז)
מלח צעיר בצי הבריטי). קראנו את תאורו הגרפי
בספר תולדות חייו בארכיון, ואנחנו סבורים שגם

לקוראינו יהיה עניין בנושא. לפניכם קטעים בלבד.
מי שרוצה לקרוא את התאור כולו, מוזמן לארכיון.

"...לאחר כשנה של שרות במקשת א.ק. "הדפתקאה", הועברו האניה והצוות לבסיס
אחר, עקב החלטה שנפלה מגבוה. ההחלטה הגורלית היתה מוסוית תחת שם בצופן
"OVERLORD" (בתרגום חפשי: 'מפקד-על') וכוונת המבצע הזה היתה לשמש כעין
מטאטא, ז"א הפלישה ליבשת אירופה הכבושה זה 4 שנים, מהבסיסים הגדולים
בדרום אנגליה לחוף הצרפתי שמעבר לתעלת לה-מנש. הפיקוד על המבצע הזה נמסר
על ידי הבריטים לבני-הדוד האמריקנים, אולי מתוך מצפון היסטורי מעיק שהם
לא במתכוון הפכו מושבה בריטית מלכותית צנועה ופוריטנית לרפובליקה לא
צנועה ולא פוריטנית. (מי שנולד בארץ, שלא ינסה לפענח את המשפט האחרון -
המערכת).

נקבע שנחוצ בסיס צף, אשר ישמש כסדנה לתיקונים של אסדות הנחיתה הרבות
שתפגענה בעת הפלישה, הן על ידי מוקשים והן על ידי אש מעמדות מבוצרות
בחוף. וכך הוצא מבטן-א.ק. "הדפתקאה" מנגנון המיקוש - ובמקומו הוכנסו
מחרטות רבות, לשם ביצוע אותם תיקונים.

בדרום אנגליה רוכז הכוח הצבאי הגדול ביותר שידעה ההיסטוריה
הצבאית, והכל היה מוכן לפעולה, אלא שתנאי מזג האוויר - ים סוער וגשם
שוטף, מנעו את ביצועה. המודיעין הגרמני ידע היטב שהפלישה ליבשת עומדת
להתבצע, אולם המקום המדויק שלה היה סוד כמוס, ומאחר ותנאי הגאות והשפל
הגבילו את הביצוע לימים ספורים בחודש, המתח בצי האדיר הזה (כמו בצה"ל
ערב מלחמת ששת הימים) הלך וגבר. לבסוף ניתנה הפקודה, וכל הכוחות האלה
(והכוח הקטן שלי - כלומר אחד חלקי 450 של א.ק. "הדפתקה") הוזנקו
למערכה.

זה היה יותר ממה שהוליבוד, או אפילו מטרו-גולדווין-מאייר, מסוגלים
לתאר, אפילו בצבע. הים היה מכוסה מאופק עד אופק בשורות אין סופיות,
לאורך ולרוחב, של אניות מלחמה מכל גודל וסוג. השמיים לא נדאו כלל, כי הם
כוסו באין-ספור מטוסים כנ"ל - מפציצים, נושאי-צנחנים, דאונים שנמשכו על
ידי מטוסים אחרים, מטוסי קרב, מסוקים - הכל מכל רוכז למשימה הזו.
ולפתע - כמו "דאוס אקס מכינה" (פסנט בתיאטרון העתיק, שבא להציל
את המצב על ידי פעלול בלתי צפוי לגמרי, ודמיוני, כמובן) שונו לחלוטין
סדרי החיים באניתנו, ולא בכדי. כי הרי עמדנו בדיוק לפני מבצע שהוטל
בו עשרות אלפי חיילים - צנחנים, קומנדו ימי מכל המדינות של אירופה
הכבושה.

היה ברור לכולם שרבים רבים יפלו או ייפצעו במהרה, ולאור מצב זה אירע האירוע הבא - לגמרי יוצא דופן לגבי המלחים:
בערך במחצית הדרך בין אנגליה לחוף של נורמנדיה הוזעק כל צוות האניה להתייצב על הסיפון ומפקד האניה - שבדרך כלל לגבי כל מי שאיננו קצין היה מעין "לא נראה ולא נשמע" - התייצב ליד לוח ענק, אשר עליו צוייר בגיר צבעוני תרשים של מערך כל הכוחות הנוחתים והמוצנחים - כל כוח של לאום אחר, וכל כוח נועד לקטע אחר של החוף. הוא נתן הסבר מפורט, גם כדי לעודד את החיילים אשר עמדו לנחות וגם לתת להם מידע אמיתי ומפורט על הימצאות הכוחות הנוחתים, ועל זהות הכוחות הלוחמים בסביבה המיידית שלהם לימינם ולשמאלם.

הגיעה השעה היעודה והפלישה החלה - תוך הפגזה אדירה על מוצבי החוף על ידי כל האניות המסוגלות לירות ועל ידי חילות האוויר המאוחדים של בעלות הברית. החיילים אשר הוסעו באניותנו עברו לאסדות נחיתה במרחק קצר מהחוף... וחיש מהר ידי החרטים היו מלאות עבודה.

מאליו יוכן שהלחימה התנהלה על החוף - פשוטו כמשמעו, ולכן, משעות הראשונות כל הלחימה היתה נטושה על כמה מטרים של יבשת אירופה, ללא כל עורף בכלל. כל שירותי העזר סופקו בהכרח ע"י אניות הצי, ואחרי כמה שעות של לחימה, היה צורך לספק לנוסף על שירותי פינוי הפצועים הרבים, הבאת ציוד ואספקה וכולי) - מקום ריכוז של שבויים גרמנים. למטרה זו נבחרה, בין שאר היחידות גם א.ק. "הרפתקה" וכך הגיעו אלינו ראשוני החיילים הגרמנים שנשכו. לעומת התדמית הנפוצה של החיילים הבלתי מנוצחים של הצבא הבלתי מנוצח, הופיעו לנגד עינינו חיילים-ילדים, בני 15-17 בערך, וזקנים מוגבלים, חלקם פצועים, כולם המומים מההפגזה וההפצצה האוירית הממושכת. שבויים אלה הובאו אל האניה תחת משמר כבד, ואוכסנו בתאי מאסר. לתדהמת, הימאים הבריטים אשר שמרו עליהם קיבלו אותם ברוח אנגלו-סקסית טיפוסית של דאגה וטיפול למחסורם, אם כי היה ברור שהחיילים אשר נלחמו בחוף התייחסו אליהם בצורה שונה לחלוטין.

לאחר כמה ימי לחימה, נוצרה חזית בעלת עומק יבשתי מספק כדי להקים מצבורי נשק תחמושת וכולי, ואז נתאפשר להקים מכלאות לשבויים. ולשם הועברו השבויים שהיו כלואים באניותנו.

משימתנו הסתיימה. הפלגנו חזרה לאנגליה, ומאחר ואנייתנו הזדקנה ובאה בימים, הוחלט לפרק אותה לגרוטאות.

האניה הבאה בתור להכיר אותי ושאתי אכיר אותה - לפחות באופן חלקי, כי קשה מאד להכיר אישית 2,000 חברים לצדה - כלומר חברים לצוות, תהיה לא פחות ולא יותר מאשר אניית-קרב מן הסוג הגדול בעולם, א.ק. "הדוכס-מיורק".

(באניה זו, הכיר מאיר גם את המזרח-הרחוק, אבל על זה אולי בפעם אחרת. - המערכת).

עך הגל

אני רוצה למחות על החלטות המוסדות שלא לפתוח את הבריכה בצורה סדירה במשך כל חודש יוני.

אין זו הפעם הראשונה והיחידה שיש בעיה של כוח אדם, אך תמיד איכשהו מצאנו פתרון. ידועה לי העובדה שכיום נחוצה תעודת מציל למי שפותח את הבריכה וזה כמובן מצמצם את מספר המועמדים, אך גם זה היה ידוע מזמן, והיה צריך להכשיר עוד כמה חברים - כמו לדוגמא את אמיר גולן שהיום מציל שכיר במקום אחר.

ואם כיום באמת אין מועמד - ניקח מציל שכיר, כמו שעושים מזמן, כשארץ מטפלת או תופרת או עובדים במפעל ובכל מקום אחר.

מה פתאום? - מחר יגידו שאין מי שיבשל ולכן אין אוכל ואין מי שידביק בולים - לכן אין דאר?

אני יודעת שיש התמרמרות רבה בין אלה שדאגתיה חשובה להם ושנהנים מהנכס היקר הזה שלנו. אפילו אחזקת הבריכה עולה לא מעט כסף - אפילו אם היא לא בשימוש.

אני מקווה שיימצא סידור בקרוב מאד, ואם לא, אבקש להעלות את הענין במזכירות.

בשם הדבה מאוכזבים

יעל נ'

צילומי פולרויד

לצערי, עלי לבשר לחברים שאנחנו נאלצים להפסיק את השירות דב-השנים של הספקת צילומים לתעודות לחברים כאן במקום.

הסיבות הן בעיקר טכניות: ציוד מיושן, שאין אפשרות (ואולי גם אין הצדקה) לחזשו וחוסר מקום קבוע ומתאים לביצוע העבודה.

אצל "פוטו-יהודה" בחצור, יש ציוד וידאו חדיש, שמאפשר ביצוע עבודה ברמה הדרושה בימינו, וההפרש במחיר אינו גדול. כרגע משלם החבר 8.- ש"ח עבור ארבע תמונות. בחצור המחיר יהיה 10.- ש"ח. העבודה תתבצע במקום.

אני מודע לעובדה שתיגרם לציבור אי-נוחות מסוימת אבל פשוט אין ברירה.

ראובן מ.

חג הביכורים - ועיד

שוב עבר חג, ובזה סיימנו את מעגל חגי השנה.

אנו מודים לכל החברים שהבטיחו לתרום ושאכן תרמו:-
אלה שמראש הסכימו ואלה שבדג האחרון נכנסו לתמונה, כדי להרים לנו
חג. לכל מי שהזמין לנו אוכל ולאלה שהכינו אותו, שארגנו את הפקניק
וגם שחיסלו אותו - תודה.

על ההגברה, ועל הטקס, לילדים, למטפלות, ולענפים המלווים ואף
למקשטי הבמה - חן חן.

תודותינו גם נתונות לנערי הבר מצווה, שיחד עם מספר
חברים הכינו משחקים כבדיקה למחרת.

הלונפרק נפתח כדי להנעים לנו את אחה"צ.

ארוחת ערב לא הוגשה במקום משתי סיבות:

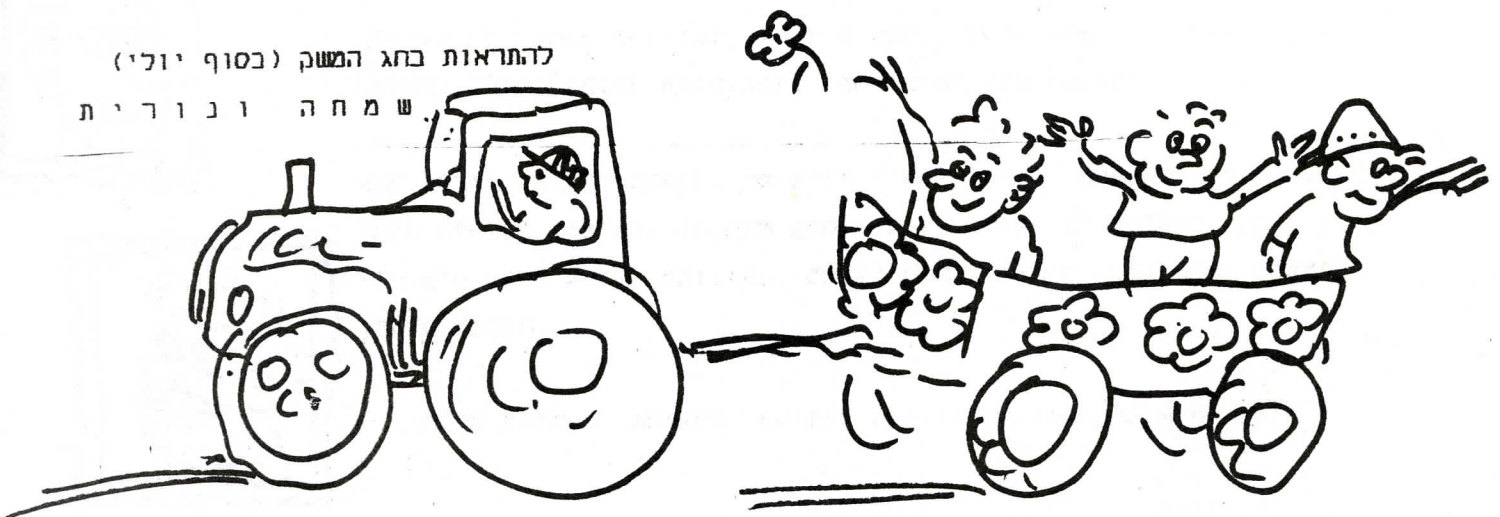
א) קיצוץ בתקציב

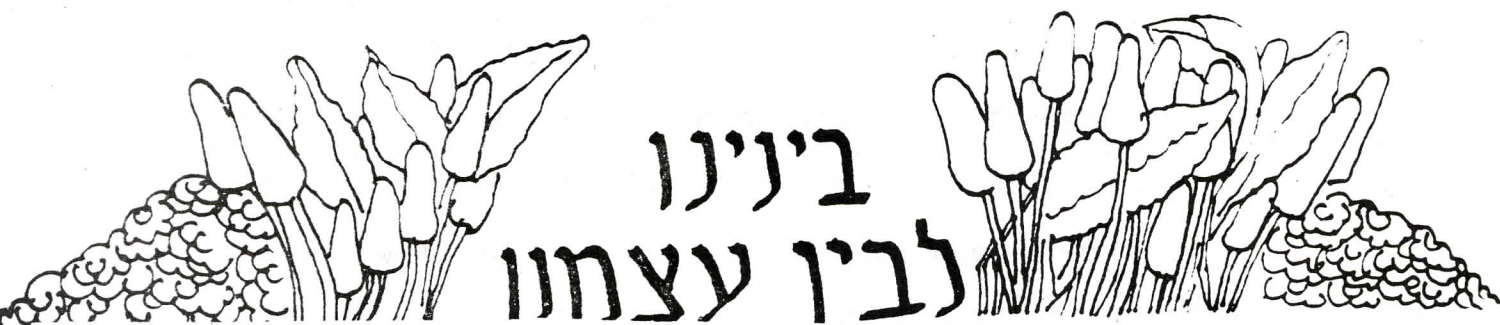
ב) חסכון בתורנים, שכן ארוחת ערב דורשת מספר גדול
מאוד של תורנים.

ואם הזכרנו את הלונפרק - ארוין נושא לבדו בעול אחזקת המקום זה
מספר שנים. הוא זקוק למספר חברים שיעזרו לו בשמירה על איכות
הציוד והמתקנים, על מנת שנוכל כולנו להמשיך להנות.
אין צורך בחוש טכני מפותח במיוחד, ומי שיהיה מוכן להתגייס
ולעזור, יתקבל בשמחה.

כאן המקום להוסיף ולאמר שוועדת החגים "סוגרת" קדנציה
בימים אלה ועומדת לסיים את תפקידה. מרכז חדש עדיין לא
נראה באופק בינתיים.

להתראות בחג המשק (בסוף יולי)
שמחה ונורית

"אתם הזקנים דואגים..."

שני חברים מגיעים למספרה - אחד ותיק ואחד צעיר (40+ נחשב לצעיר בימינו). השיחה שמתנהלת כשהשיער הולך ומתקצץ, איננה על כדורגל או על תכנית טלוויזיה זאת או אחרת, אלא על חייו היומיום בקיבוץ.

- מה אתה אומר על החלטת המועצה הכלכלית לרשום את השכר הריאלי של כל חבר בכל ענף וענף? מתקדמים סוף סוף, נכון?

- אתה אומר את זה כדי להקניט? אתה הרי יודע את עמדתי: א) אני חושב שזאת החלטה עקרונית והאסיפה צריכה להחליט עליה...

- איפה החלטה עקרונית - אין שום עקרון? רוצים לדעת מה הולך במציאות בכל ענף - כמו שבעל מפעל בתל-אביב יודע שהוא משלם X שקל לחודש לחרט, Y שקל למהנדס ו-Z שקל למנקה הרצפה - אז כך יהיה אצלנו.

- מה שמציעים הוא הבחנה בין עבודה לעבודה. עד עכשיו חיינו לפי עקרון של שוויון ערך העבודה האומר שעבודתו של מורה או שוטף כלים, עבודתו של מנהל מפעל ועבודתה של מטפלת תינוקות הן שוות ערך. ברגע שאתה מתחיל לרשום שפלוני הכניס לקיבוץ 10,000 ש"ח נטו לחודש ואלמוני הביא רק 1,500 ש"ח נטו לחודש, אתה מגיע למצב כמו בעולם החיצוני. אל תאמר לי שאין כאן עקרון.

- אין כאן שום עקרון! חיובים לחיות במציאות ולא בפיקציה של יום עבודה אחד שכל אחד כאילו מכניס. למשל כאן במספרה מי שמנהל את הענף ישב עם רכזת השרותים ויחליטו כמה שווה כל תספורת, כמה תספורות חיוביות להיות בכל יום, כמה ספריות תעבודנה כאן, כמה ימים בשבוע ושלוש על ישראל.

- אתה יודע ואני יודע שזה תרגיל של רואי חשבון. לא אכפת לי מה השם שרושמים במאזן, מה שמדאיג אותי הוא שלפי השיטה שלך, לא ירחק היום שילד אחד יגיד לילד שני: "אבא שלך לא שווה - הוא עובד בנוי ולא מכניס כלום! אבא שלי מנהל בנק בחצור והוא מכניס הון". בשביל מה חיים בקיבוץ - כדי שלא יהיה הבדל בינינו לבין אלה שבעיר, שם שם המשחק הוא כסף?!

- מי אומר שצריך להיות קיבוץ כאן? תהיה חברה ייחודית של אנשים איכפתיים. הכל יכלל בתקציב, ישלמו בעד מה שרוצים וכל אחד ייזהר ויחיה עם מה שיש לו.

- ומי שיש לו מקורות חוץ ויש לו יותר?

- עזוב "ציונות", גם בימי מנסורה המהוללים היו כאלה שנסעו יותר לחו"ל, שקיבלו חבילה פה ושם.

- אבל ניסינו להתמודד עם זה. בחברה הייחודית שלך, כל משפחה תצטרך לשלם עבור חינוך, בריאות, כולל אשפוז, סיעוד וכו'.

- אה, אתם הזקנים דואגים. לא נזניח אתכם. לא בריאות, חינוך וסיעוד לא יכללו בתקציב הכולל - כל השאר כן.

- ומה יהיה כשמוטקה יגיד: "מה, רוצים שאני אשלם בעד הניתוח הפלסטי של נטקה הבת המכוערת של בובקה? אני שונא את כל המשפחה הזאת - פדלאת אחד אחד!" בחברה הייחודית שלך תעשו הכל למען הידידים וכלום בעד מי שלא במעגל שלכם.

- ככה זה בעולם. אם אתה לוחם בעד השוויון, שמעולם לא היה, למה לא הרמת קול על העניין של 17,000 ש"ח של יוסי?
- גם לוחם ותיק מוותר על הקרבות הקטנים כדי לאזור כוח לקרבות הישרדות. ואם המזכיר מברך אותו על הזכיה זה לא כואב? האם היה מברך אותו על זכיה ב- 100,000 ש"ח, הרי ההבדל הוא רק בשני אפסים?
- יכול להיות שהוא סבור ש- 17,000 ש"ח משמש תיקון מסויים.

- כלומר שכדי לחיות כשווים בין שווים, צריכים טיפ-טיפת מזל - טוטו-לוטו וכד'. שמע, הזקנים בקיבוץ זה לא מודאגים כל-כך, הם עברו יותר מדי בחייהם נשאלת השאלה - האם יש להם הכוח לקום ולצעוק! "לא למעננו, אלא למענכם ולמען הנכדים עזבו את הריסת הקיבוץ או שתעזבו את הקיבוץ".

הפרטת ענף המזון

כל יום שני וחמישי יש ימי עיון - באפעל, בית-ברל, "אוהלו" - הרי אנשים מתפרנסים מזה. מזמינים מרצים רציניים שמסוגלים להסביר, להוכיח, לשכנע שרגל פיל מטוגנת ברוטב עכברים הינה אוכל כשר למהדרין ומאריכה את החיים בממוצע בחמש עשרה שנה. הם כמובן לא דואגים לפילים. יש מרצים שמסוגלים להביא ראיות לזהות בין הגולם מפראג והדמות הקולנועית של פרנקנשטיין - תמורת תשלום!

מי שמגיע לימי עיון אלה - המעוניינים, המקצועיים, המשוגעים לדבר. בימי העליזים של FORUM - EST... מעטים מבין המתנגדים היו מוכנים לבזבז כסף טוב על זה כי הכל יקר - דמי מרצים, כיבוד, הוצאות מקום, רווח סביר. ועל כן לימי העיון על הפרטת ענף המזון יש להניח שבאו אלה שהיו בעד השיטה החדשה ורצו למצוא הוכחות/סטטיסטיקה/הסברים שזה לא כואב ושכל אחד הולך על זה.

ומי יצא לימי העיון על הפרטת ענף המזון: אורי ש', אביבה ג' ואורי א'.

התוצאה: שוב הצעה להפרטה. בלי לנסות להיות נביא - הרי מאז חורבן בית-המקדש רק שוטים עוסקים בנבואה. אנחנו מוכנים להסתכן בתחזית, בתקווה שנתבדה. אם יוחלט על הפרטת ענף המזון:

א. חברים רבים יעדיפו לאכול בבית ויגיעו לעבודה באיחור רב יותר - דבר שגרם לאורי ש' להציע את שיטת הסנדביץ'. הסיבה - אם רוצים להגיע לחו"ל, צריכים לחסוך ולעשות דיאטה, זה בריא!

ב. המטבח ינוהל ע"י קבלן אוכל מבחוץ.

ג. האוכל לא יהיה יותר מגוון, כי למספר קטן של סועדים לא יהיה כדאי לעשות ארבעה סוגים של מנה + תוספות + מנה שלישית וכו'.

ד. מי שיש לו יותר כסף יאכל יותר טוב.

ה. חדר-האוכל יחדל מלהיות מקום מפגש של חברים. מורה הדרך של התיירים יסביר ש"פה פעם אכלו קיבוצניקים".

החדשות הטובות

פתחנו במקרה את המקלט בערוץ 2 ועלינו על התכנית האחרונה של דן שילון (לפני יציאה לפגרה), בה הוא ארח את מוטי קירשנבאום, חיים הרצוג (האזרח הפשוט), פרופ' צבי יעבץ, יעקב בנאי והתזמורת הסימפונית של רעננה והכל מתובל בחגיגה של "הגשש החיוור" בוידאו קליפים וגם בהופעה חיה. אם זה נכון שכל העם, בלי יוצא מן הכלל משתגע מן החברה המצחיקים האלה, אז יש תקווה למדינה הזאת.

למה אנחנו לא מנצלים את המשוגעים שלנו?

יש משקים שמנצלים את הכשרונות המוזרים של חבריהם כדי להרוויח - יקב משקאות "קיווי", מרכז בריאות, אנחנו שונים. אנחנו נהנים מזה שיש לנו אותו אחוז משוגעים שיש בכל מקום אבל אנחנו מעדיפים שהם לא ילכלכו את השגעון החביב שלהם בריח הכסף. זה טוב וחיובי - הרי אנחנו בונים מפעלונים שלנו ואם נתמיד, בעוד עשר שנים נמצא שאחד או שניים מהם יכניסו כסף של ממש.

מכתב מדודה ינטה

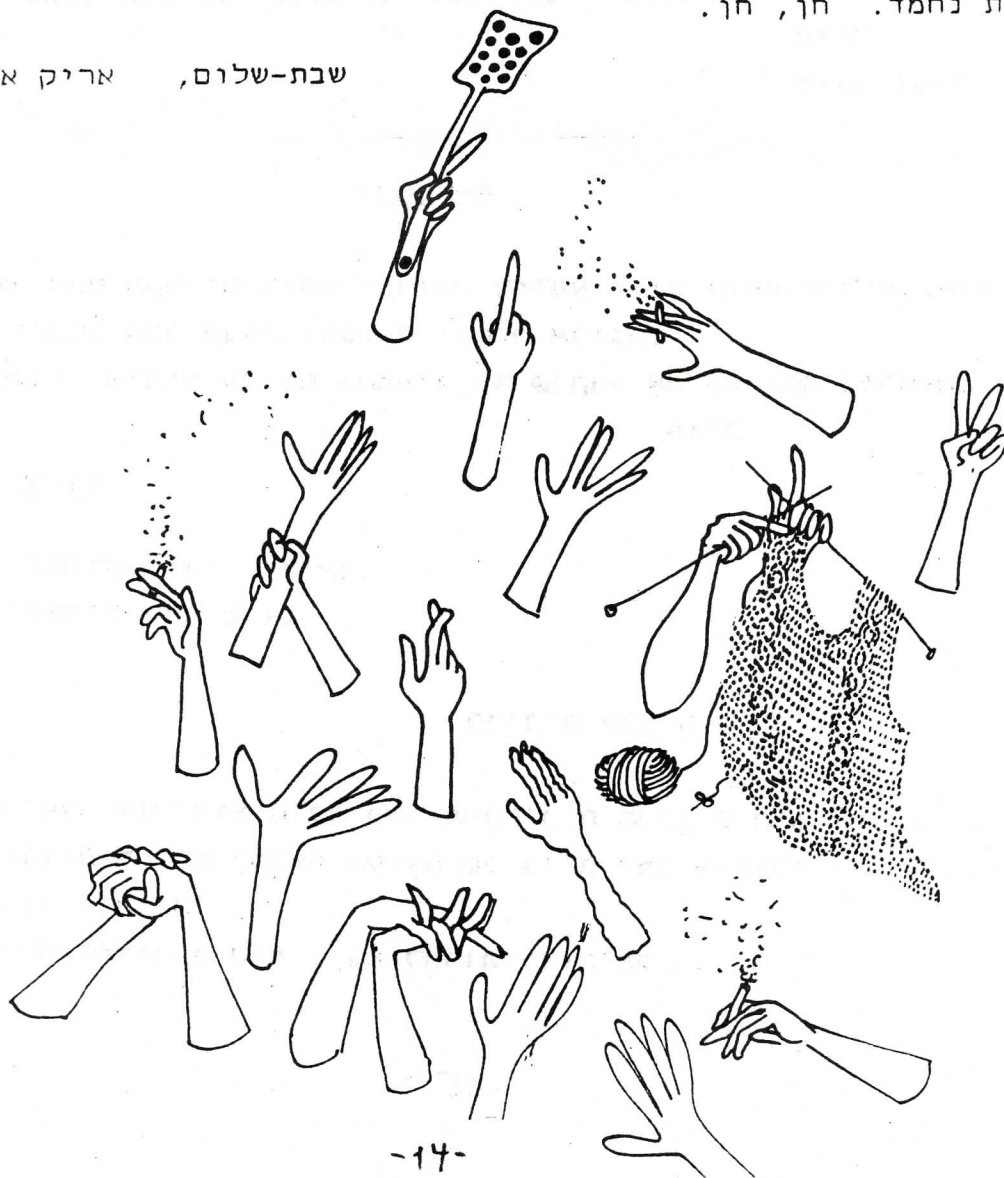
לכל המשפחה שלום,
שמחתי לקבל את קלטת הוידאו ששלחת. לראות גם את הפועל גליל-עליון מנצחת ואת מכבי והפועל ת"א וגם את תוצאת הנצחונות.
- אורי א' רוקד כאילו אחז בו דיבוק היה פנומינלי. אמרתי לביל (קלינטון)

שהשחורים שלנו טובים יותר והוא אמר שימסור את המידע החשוב הזה לביבי, (זה שגם לו יש קלטת).
קבלתי מכתב מחבר קיבוץ גבעת-הבלבול והוא שאל: "מדוע מדינת ישראל לא נחשבת כמדינה רצינית". עניתי לו: "לפוליטיקאים הישראלים אין קשרים עם המאפיה ובינתיים משחקים בליגה נמוכה של "מה אמרה שולה ואיך הגיב אריה".

למי תודה

כל עוד שיש מטפלות/גננות שמוכנות להשקיע מאמץ בקישוט עגלות לחג-השבועות ימשיך להיות נחמד. חן, חן.

שבת-שלום, אריק א.

עֵינֵינוּ !

מהמחסן

לתשומת לבכם:

לפעמים המחסן נסגר בשעה מוקדמת מהרגיל. הסיבה לכך:

ח ו ס ר כ ח א ד מ

אנא קבלו בהבנה.

כפי שביקשנו בעבר, אנא זירקו גרביים ותחתונים בתוך שקיות (שאפשר לקבל חינם מדיאן ופרל).

אם הנושא לא מסתדר תוך שבוע/שבועיים, ניאלץ לשים את כל הפריטים ללא שקית בתוך סל, כדי שחברים יוכלו לברר בעצמם.

תודה

דיאן ופרל

מהמרפאה

חברים - כאשר אתם מקבלים רצפט לתרופה במרפאות של קופת-חולים, אנא קנו אותה בעצמכם, קחו קבלה וכספכם יוחזר אליכם.

או - קחו בחשבון שיהיה עליכם להמתין עד שנקבל את התרופה במרפאה.

תודה

בית-בלונד

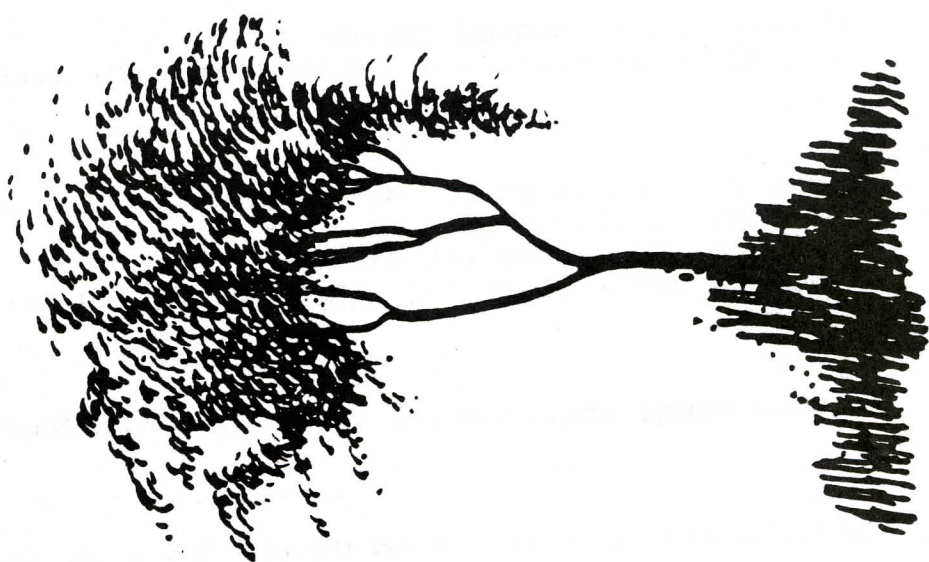
האחראית לחודש יוני - דיאן.

(נא לא להפריע לפם מ').

סדינים לבנים

לכל אלה אשר רוצים להיפטר מהסדינים הלבנים הישנים (גם קרועים) ומוכנים למסדם להצגת הסיום של ביי"ס "מבוא-הגליל" - נקבלם ברצון ובתודה.

לאינפורמציה נוספת - נא לפנות לנעה מעין.

דו"ח ישיבת מועצה כלכלית מס. 55
מיום 21.5.1993

נכחו: אורן ק, אורי א, איתמר, אביבה ג, זוהר, יוסי כ, איתן, דודו, קולין, בני ג, מקס, גדי, תמר ו.

נעדר: ברוך כ.

על סדר היום: 1. אישור פרטיכל ישיבה קודמת (7.5.93).

2. מודל לקביעת תקציבי חברה לפי ימי עבודה ורווח (עם חברי המזכירות)

3. תוצאות רבעון ראשון 93 - ענפי חקלאות

4. הקמת בית מלון איכותי.

1. פרטיכל של הישיבה הקודמת מיום 7.5.93 אושר, עם התוספת כדלקמן :-

א. הפיגור במכירות המפעל, עד סוף אפריל, הינו כ-600,000 ש"ח (ולא 600,000 \$) וכולל גם את מחלקת האלומיניום (ולא רק ברזים).

ב. קולין הודיע שבעקבות הישיבה הקודמת, כאשר הושמעה בה דאגה לעליה בהוצאות הונהגה שיטה של פגישה חדשית של כל ענף חקלאי ומפעלון גדול. בפגישה ישתתף כל הצוות הקבוע של אותו ענף, יחד עם קולין, אביבה וזוהר, וידונו בה בתוצאות החודש הקודם ומה והצפוי בחודש הבא. בצורה זאת העברת מידע על ההכנסות וההוצאות של כל ענף תהיה זמינה יותר והבקרה טובה יותר.

2. **קשר בין הכנסה לרווח לבין הוצאות הקיום** - דיון משותף בין המועצה הכלכלית והמזכירות. יוסי מציג את הנושא בקיצור ובתמציתיות, תוך שימוש בעזרים מטודיים. לאחר דיון ענייני הועלה הנושא להצבעה. המזכירות אישרה את המודל ברוב קולות גדול. המודל יורץ לאורך שנת 93 ו-94. בסוף שנת 94 תערך לבדיקה לברור האם המודל עומד בציפיות.

3. תוצאות בענפי החקלאות - רבעון ראשון 93:

המועצה בדקה את הדוחות המפורטים והמסודרים של זוהר. בשלב זה נראה שלא נעמוד בתכנית השנתית. קולין פירט את הבעיות השונות בענפי החקלאות. איתמר ציין שהיום המגבלות אינן קרקע ומים אלא רווחיות וכדאיות גידול. יש מצב בו לא מנצלים את כל עתודות הקרקע. באופן כללי יש ירידה גם ברווחיות וגם בתרומות לקבוצ בימי עבודה. יש פיגור ברור בתרומות בכל הסקטורים החקלאיים. וזה מצטרף לפיגור במפעלונים שנבדק בישיבה הקודמת. בני הדגיש את הצורך לבדוק את הנושא בהיבט כולל של הקבוצ. עם קבלת הדווח המפורט של 1/3 שנה (תוך שבועיים) יתקיים דיון מורחב בנושא, וישקלו צעדים למניעת חריגה מהמסגרת השנתית.

4. הקמת בית מלון בכפר-הנשיא (השתתפו - אוסי ולן)

קולין הדגיש את העובדה שמדובר בהשקעה גדולה עם החזר ארוך שנים. (בין 10 - 8 שנים). אוסי טוען שיש לקיים דיון בחברה על עמדת החברים לגבי עיסוק בנושא התיירות - הקמת בית מלון. התיחסות החברים היתה שלילית. בעקבות הנתונים המספריים של סקר חברת "הליפקס". הוחלט לא להמשיך עוד בבדיקת כדאיות הקמת מלון ברמה גבוהה. המועצה תשמח לדון בחלופות תיירות אחרות שיעלו בעתיד.

רשם: איתן

תפוצה:

חברי כפר-הנשיא

תמצית המודל המוצע

<u>א. תקציב כולל</u>		1992	1993
גידול בימי עבודה מכניסים לפי 200 ש"ח לי"ע		175,000 ש"ח	100,000 ש"ח
50% יחולק מידי רבעון ישר לתקציב הכולל		77,500 ש"ח	55,000 ש"ח
תוספת לתקציב כולל לחבר		265 ש"ח	147 ש"ח
		=====	=====
<u>ב. תקציב קיום</u>		1992	1993
20% מגדיל ב"רווח" לתקציבי קיום		228,000 ש"ח	245,000 ש"ח
50% תוספת הכנסה ממספר ימי עבודה מכניסים		77,500 ש"ח	50,000 ש"ח
		-----	-----
סך הכל תוספת ל"מסגרת" של תקציבי קיום		305,500	295,000 ש"ח
		=====	=====

הערה:
המודל בשלמותו יחולק לפני הבאת הנושא לאישור האסיפה.

רשם: קולין

מודל: קשר בין ימי עבודה מכניסים, רווח ותקציבי החברה

א. תקציבי החברה יהיו מבוססים על הכנסות מעבודות חוץ, מ"תשלום" עבור ימי עבודה מכניסים בתוך קבוצ, ומהכנסות אשר שייכות לחברה (רנטות, ביטוח לאומי וכדומה), ו-20% מ"הרווח" של הענפים.

ב. תכנית ל-1993 תהווה בסיס ובעצמו באזון מבחינת סה"כ ההכנסות וסה"כ הוצאות, כך שכל שפור בבצוע לעומת התכנית תתן תוספת לתקציבי חברה. המודל מציע חלוקה כדלקמן:

(1) הכנסות מימי עבודה או מעבודות חוץ - 50% מכל שיפור לעומת התכנית תחולק מידי רבעון ישר לתקציב כולל.

(2) פעמיים בשנה ייבחן מצב הרווח. מכל שיפור לעומת הבסיס (תכנית 1993) ינתנו 20% לתקציבי חברה - לפי המלצות המזכירות ואישור בקלפי. כך, עבור העברת חברים משרותים לימי עבודה מכניסים - החברה מקבלת 100%. עבור הגדלת רווחים 20%.

(3) אם ברבעון ישנה ירידה בהכנסות מעבודות חוץ + ימי עבודה מכניסים, לא יינתן בונוס לאותו רבעון - והחסר ייכנס להתחשבות החצי שנתית או שנתית. לא תהיה גריעה מהתקציב הכולל.

(4) אם בסוף השנה לא הגענו לתכנית של 1993 (שנת הבסיס) אז סה"כ החסר ינוכה מתקציבי החברה לשנה הבאה.

על מנת להמחיש את השיטה, אני מציג כאן תוצאות של השנים 1991, 1992, 1993, וכאילו שהחלטנו מלפני שנה להתבסס על שנת 1991 כשנת הבסיס.

(קולין 24.3.93)

הודעה בענין המרכולית

1. הגרעון במרכולית נכון לסוף מרץ נמצא במצב של כ-12,000 ש"ח. לולא ההיטל של 10% על כל המחירים - הסכום היה מגיע לכ-16,000 ש"ח.

אחרי בדיקה, התברר שיש שני גורמים למצב הקיים:

א. שיטת התשלום, שיש לשנותה.

ב. לצערנו גם לקיחת מצרכים ללא תשלום.

2. ואלה השינויים שיתרחשו במרכולית כדי לשפר את מצב השרות והפיקוח:

א. כל התשלומים בעזרת צ'קים ותלושים יבוטלו. החל מיום א' 6.6.93, תחל שיטת רישום חדשה. לכל חבר כנ"ל ומשפחה, יהיה כרטיס על שמו במרכולית שעליו יצטרך לחתום לאחר שתירשם הרכישה הכוללת שלו באותו יום על ידי עובדות המרכולית.

ב. הירקות שעליהם צריך לשלם, התורן ירשום בלורד על העסקית את המחיר והחבר יציג אותה בקופה לתשלום.

ג. שינויים לגבי הכניסה והיציאה מהמרכולית. תתווסף דלת לכניסה בלבד שאפשר יהיה להכנס דרכה אך לא לצאת. כנ"ל לגבי דלת היציאה שאפשר יהיה לצאת דרכה אך לא להכנס.

יותקן מתלה לתיקים פרטיים בכניסה. יהיה שינוי במיקום דלפקי הקופות, כך שחבר יצטרך לעבור דרך אחת משתי הקופות (לא יהיה מסלול ידוק).

ד. הנחיות להתנהגות בתוך המרכולית:
החברים מתבקשים להציג על הדלפק את כל הסחורה שבסל או בעגלה.

* אין לאכול בשטח המרכולית.

* אין להכניס עגלות של תינוקות וילדים.

* ילדים מתחת לגיל 8 (כתה ב') חייבים לבוא בלווי הוריהם.

ה. כל החיילים, השנת שרותניקים, החולים והטבעונים, יזוכו אחת לחודש בתקציבם האישי.

ו. בתוך שלושה חודשים יוכנס מחשב בר-קוד למרכולית, ואז יבוטלו הכרטיסים, והכל ייעשה מאותו רגע באמצעות המחשב בלבד.

אנו מקווים שהחברים יקבלו את השינויים בהבנה, בסבלנות, ויעזרו לכולנו לבצע את השינויים בשלום ולתועלת כולנו.

תודה

אביבה

1.6.93

* אמת

טל יניצן ונויה מלכלכה
סבל קפה ועליו הר קצפה
אחד-עשר נכדים חמודים
אלה דברים שעלי אהובים

פת זממאה ואנשיג זשלכה
נדב שזכה כי נאה וולכה
גם ואיתי ועוגות גפוחים
אלה דברים שעלי אהובים

כמארה עם שחר וארון תתיוצ
זא'ם וים אלי לשחק ולהתלוץ
דושני'ה, זני'ה וזני'ם

אלה דברים שעלי אהובים

תכל טל לך אמת, תכל טל לך סגמא
ואם תחכי תספיק לה" אפילו גם זממא
ומה נוכל להוסיף ולומר לך?
שתמשיכי לקבל את כל אותם הדברים
שעליך כל-כך אהובים

תכל טל תכל המעטפה

עַתָּה זַמְמָה וּמִנְשֵׁג זַשְׁלַח
(דַּד שְׁזָנָה כִּי נָאָה הוֹלַחַת .
גִּם וּמִיתִי וְעוֹגוֹל גִּפּוֹחִים
אֵלֶּה דְּדָרִים שְׁעִלִי אֱהוּזִים

כַּמִּירָה עִם שֶׁחַר וְאֵלּוֹן תִּתְרוֹצֵץ
זִמְרִים הֵם אֵלֶּי לִשְׁחַק וּלְהִתְלוֹצֵץ
דּוֹשְׁנִיּוֹת, זָנוּת וְזָנוּם ...

אֵלֶּה דְּדָרִים שְׁעִלִי אֱהוּזִים

תִּפְּלֵי זִכְרִי לְךָ אִמָּה, תִּפְּלֵי זִכְרִי לְךָ סִמְלָא
וְאִם תִּחְכִּי תִסְמִיק לְהִי" אִפְּלוּ גִם יִזְמָא .
וְמֵה נֹכַח לְהוֹסִיף וּלְוַתֵּר לְךָ ?
שְׁתַּחֲשִׁיכִי לִקְצֵל אִם כֹּל אֹתָם הִדְּדָרִים
שְׁעִלִיךָ כֹּל-כֵּן אֱהוּזִים

תִּפְּלֵי זִכְרִי תִפְּלֵי הַתַּשְׁפָּחָה

* זִמְרֵי תַּהֲלִיחַ הַשִּׁיר "MY FAVOURITE THINGS"
(SOUND OF MUSIC)

PARENTS PAGE

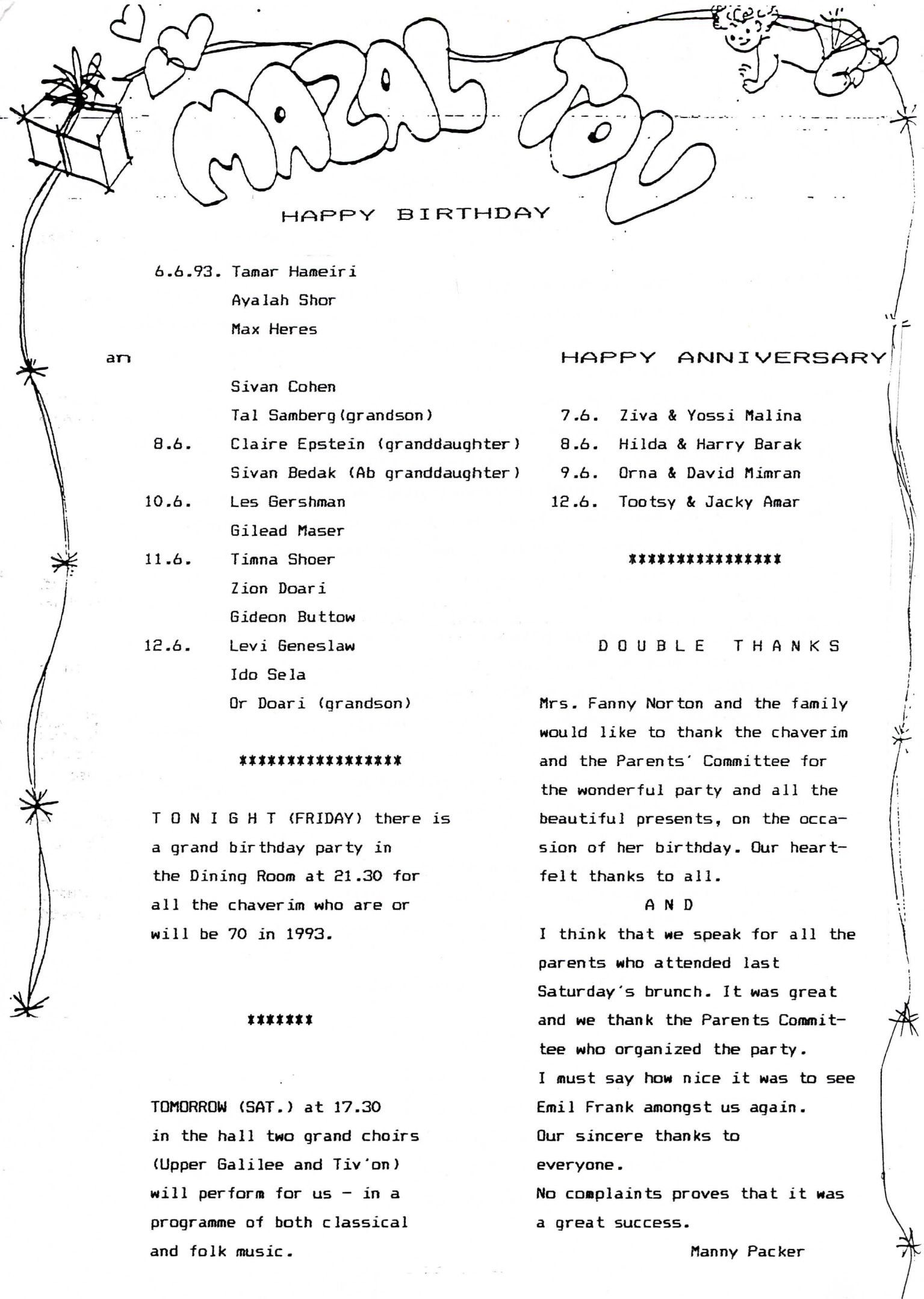
NEWS OF THE WEEK

- * It was lovely to see the united Glick\Packers families this week. Yonit arrived from South Africa with her little daughter, Avri from Los Angeles, Yaniv and family from Mikveh Yisrael and Liron from nearby Hagoshrim. Continued health and happiness to all.
- * Well, it seems that we can finally add up our annual rainfall, and prepare for the summer. (Although even now the weather forecast for tomorrow is "slight possibility of rain" - Really, in JUNE?
- * The 'bed-and-breakfast' hosted an unusual group this week: Seven Arab families from the township of Tirah, who decided to celebrate their High Holidays in a Jewish kibbutz... Channa says that some of them even liked our pickled herring for breakfast.
- * The 'Village' shop was packed last Shabbat - and why? Some of our enterprising (young) chaverim went to the Amiad Junction, and gave out vouchers promising a 10% price reduction for anyone buying that day. That all shows that you have to ADVERTISE and to think of gimmicks.
- * Another interesting visitor this week - Mrs. Edwina Carry (surely spelt wrong), who was Minister of Health in the former British Government - She was the one who brought to light the subject of Salmonella germs in farm-eggs. Her daughter, Debby, is a student in our current Ulpan Oren (which has just terminated).
- * The Russian students, by the way, are staying on for another month or so. And another batch of youngsters is on the way - KIBBUTZ SAFARI SUMMER PROGRAMME 1993 is the (ambitious?) name of the project, which will last three weeks.

KEEP WELL, and Shabbat Shalom,

INGE

THE MACHSAN would like to remind you (once more) to put socks and underwear into the bags provided before bringing them into the laundry - otherwise you may have to sort them out yourselves after the wash.

MAZAL TOZ

HAPPY BIRTHDAY

6.6.93. Tamar Hameiri

Ayalah Shor

Max Heres

an

Sivan Cohen

Tal Samberg (grandson)

8.6. Claire Epstein (granddaughter)

Sivan Bedak (Ab granddaughter)

10.6. Les Gershman

Gilead Maser

11.6. Timna Shoer

Zion Doari

Gideon Buttow

12.6. Levi Geneslaw

Ido Sela

Or Doari (grandson)

T O N I G H T (FRIDAY) there is
a grand birthday party in
the Dining Room at 21.30 for
all the chaverim who are or
will be 70 in 1993.

TOMORROW (SAT.) at 17.30
in the hall two grand choirs
(Upper Galilee and Tiv'on)
will perform for us - in a
programme of both classical
and folk music.

HAPPY ANNIVERSARY

7.6. Ziva & Yossi Malina

8.6. Hilda & Harry Barak

9.6. Orna & David Mimran

12.6. Tootsy & Jacky Amar

DOUBLE THANKS

Mrs. Fanny Norton and the family
would like to thank the chaverim
and the Parents' Committee for
the wonderful party and all the
beautiful presents, on the occa-
sion of her birthday. Our heart-
felt thanks to all.

A N D

I think that we speak for all the
parents who attended last
Saturday's brunch. It was great
and we thank the Parents Commi-
tee who organized the party.

I must say how nice it was to see
Emil Frank amongst us again.

Our sincere thanks to
everyone.

No complaints proves that it was
a great success.

Manny Packer

FOR ALL THOSE BORN PRIOR TO 1940

~~WE ARE~~ SURVIVORS!!!

Consider the changes we have witnessed:

WE WERE BEFORE

Television, before penicillin, before polio shots, frozen foods, Xerox, contact lenses, Frisbees, and the PILL.

WE WERE BEFORE

Radar, credit cards, split atoms, laser beams and ballpoint pens; before pantyhose, dishwashers, clothes dryers, electric blankets, air conditioners, drip-dry clothes — and before man walked on the moon.

We got married first and THEN lived together. How quaint can you be?

In our time, closets were for clothes, not for "coming out of." Bunnies were small rabbits, and rabbits were not Volkswagens. Designer Jeans were scheming girls named Jean — and having a meaningful relationship meant getting along well with our cousins.

We thought fast food was what you ate during Lent, and Outer Space was the back of the Riviera Theatre.

WE WERE BEFORE

House-husbands, gay rights, computer dating, dual careers and computer marriages.

WE WERE BEFORE

Day-care centers, group therapy and nursing homes. We never heard of FM radio, tape decks, electric typewriters, artificial hearts, word processors, yoga, and guys wearing earrings. For us, time-sharing meant togetherness — not commuters or condominiums; a chip meant a piece of wood; hardware meant hardware; and software wasn't even a word!

In 1940, "Made in Japan" meant junk, and the term "making out" referred to how you did on an exam. "Pizza Hut", "McDonalds" and instant coffee were unheard of.

We hit the scene when there were 5 and 10 cent stores where you bought things for five and ten cents. ^{we sold} ice cream cones for a nickel or a dime. ^{after 5¢ more you could get a double-dip} For one nickel, you could ride a street car, make a phone call, buy Pepsi or enough stamps to mail one letter and two postcards. You could buy a new Chevy Coupe for \$800, but who could afford one? A pity, too, because gas was only 11 cents a gallon.

In our day, cigarette smoking was fashionable, GRASS was mowed, COKE was a cold drink, and POT was something you cooked in. ROCK MUSIC was a Grandma's lullaby and AIDS were helpers in the Principal's office.

We were certainly not before the difference between the sexes was discovered, but were surely before the sex change: we made do with what we had. And we were the last generation that was so dumb as to think you needed a husband to have a baby!

No wonder we are so confused and there is such a generation gap today!

BUT WE SURVIVED! What better reason to celebrate?